Pokój w Królestwie Bożym

Jednym z cennych skarbów Królestwa Bożego jest pokój i odpoczynek, które w nim panują. Definicja słownikowa: brak niepokoju, konfliktów, wrogości; harmonia, zgoda, porozumienie. Zakłócić pokój to wejść z kimś w konflikt.

Pokojowe Królestwo Chrystusa bywa często źle rozumiane, nawet przez tych, którzy nazywają siebie wierzącymi. Bardzo niewielu jest takich, którzy ten niebiański standard rozumieją, przyjmują i według niego żyją.

Wielu nie dostrzega, że Pan pokoju przyszedł, aby przynieść na ziemię pokój, który rządzi w Królestwie niebieskim – pokój, który jest na doskonałej drodze Bożej. (Aby oświecić tych, którzy siedzą w ciemności i w cieniu śmierci, aby skierować nasze nogi na drogę pokoju. Łukasza 1:79)

Wielu nie zauważa, że Ewangelia Królestwa jest w istocie Ewangelią pokoju. (A jeśli chodzi o słowo, które posłał synom Izraela, zwiastując pokój przez Jezusa Chrystusa. Dzieje Apostolskie 10:36; A sam Pan pokoju niech was obdarza pokojem zawsze i na wszelki sposób. 2 Tesaloniczan 3:16)

Kiedy Pan Jezus mówi: „Niech się dzieje wola Boża, jak w niebie, tak i na ziemi", mówi nam, że pokój, który jest w niebie, ma być także na ziemi pośród tych, którzy do Niego należą. (Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój… Łukasza 2:14; Pokój w niebie i chwała na wysokościach! Łukasza 19:38)

Niezwykle ważne jest, abyśmy zrozumieli, że prawo pokoju, które rządzi w Królestwie niebieskim, rządzi również na ziemi pośród ludzi należących do tego Królestwa. (I przekują swe miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie już miecza i nie będą się już ćwiczyć do wojny. Izajasza 2:4)

Wszyscy obywatele narodzeni z Boga muszą go przestrzegać, a zatem nie mogą już uczyć się wojny ani sprzeciwu. Mają żyć ze sobą w doskonałym pokoju, być łagodni i ustępliwi, błogosławić sobie nawzajem, nie obmawiać się, nie gniewać się, nie kłócić się, nie żywić do siebie wrogości, nie osądzać się, nie sprzeciwiać się bliźnim i nikomu nie wyrządzać zła.

Wszyscy, którzy postanowili trzymać się drogi pokoju, ani nie wszczynają konfliktów, ani w nie nie wchodzą. Nie stawiają oporu, by dochodzić swoich racji. (Nie sprzeciwiajcie się złemu, ale jeśli ktoś uderzy cię w prawy policzek, nadstaw mu i drugi. Temu, kto chce się z tobą procesować i wziąć twoją szatę, zostaw i płaszcz. Mateusza 5:39-40)

W kontaktach z obywatelami królestwa ciemności mogą pojawić się sytuacje konfliktowe. Aby rozwiązać powstałe problemy i zachować pokój, o ile to od nich zależy, będą stosować prawo Królestwa z góry, które ma pierwszeństwo przed prawem ziemi tutaj na dole. (Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju. Rzymian 12:18; Niech odstąpi od zła i czyni dobro, niech szuka pokoju i dąży do niego. 1 Piotra 3:11)

Gdy doznają niesprawiedliwości, aby zachować pokój z góry, mają tylko jedną możliwość: zwrócić się do swego Pana, a potem z radością poddać się Jego decyzji. Nie mają do dyspozycji policji ani sądów… tak jak obywatele tamtego drugiego królestwa. (Gdy mu złorzeczono, nie odpowiadał złorzeczeniem, gdy cierpiał, nie groził, ale powierzał sprawę temu, który sądzi sprawiedliwie. 1 Piotra 2:23)

To prawo pokoju przyniesie kłopoty i cierpienie tym, którzy wchodzą do Królestwa Bożego. Gdy ludzie ze świata wszczynają konflikt, postawa nieopierania się, jaką okażą, przyniesie im straty i upokorzenie. Często będzie się zdarzać, że zostaną upokorzeni i wyśmiani nawet przez własnych domowników.

Aby nie zakłócić pokoju i odpoczynku serca, do których zostali powołani, pójdą za przykładem swojego Pana. (Do tego bowiem zostaliście powołani, gdyż i Chrystus cierpiał… zostawiając wam przykład, abyście szli w jego ślady. 1 Piotra 2:21; Dążcie do pokoju ze wszystkimi i do świętości, bez której nikt nie ujrzy Pana. Hebrajczyków 12:14)

Ten pokój strzeże ich serc i myśli w Chrystusie. Nie zrobią niczego, co by zaniepokoiło ich serce i zakłóciło jego odpoczynek. (A pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. Filipian 4:7)

Jedyne, co mają pod ręką, gdy są prześladowani, to wielka cierpliwość i ucieczka. (A gdy będą was prześladować w tym mieście, uciekajcie do innego. Mateusza 10:23)

Pokój i odpoczynek są owocem postawy serca, życia w sprawiedliwości, wyrzeczenia się oporu, gniewu i osądzania, a osiąga się je przez przestrzeganie nauki Chrystusa. (Zamysł Ducha to życie i pokój. Rzymian 8:6; O gdybyś i ty poznało… co służy twemu pokojowi! Lecz teraz zakryte jest to przed twoimi oczami. Łukasza 19:42)

Aby dojść do odpoczynku i ciszy Królestwa Bożego, musimy wprowadzać w życie naukę, którą Pan Jezus przyniósł z nieba. (Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni, nie potępiajcie, abyście nie byli potępieni; jeśli ktoś każe ci iść jeden kilometr, idź dwa; temu, kto cię prosi, daj; nie odwracaj się od tego, kto chce od ciebie pożyczyć; jeśli ktoś chce się z tobą procesować i wziąć twoją szatę, oddaj mu i płaszcz; jeśli uderzy cię w policzek, nadstaw mu i drugi. Mateusza 5:39-42; A od tego, kto bierze, co twoje, nie upominaj się o zwrot. Łukasza 6:30)

Nawet jeśli jesteśmy niewinni, opór rodzi konflikt, a nie pokój, i może dać drugiemu powód, by się wzburzył, rozgniewał, czyli – mówiąc inaczej – zgrzeszył. (Ale raczej uważajcie na to, aby nie dawać bratu powodu do potknięcia się lub upadku. Rzymian 14:13; Nie jest możliwe, żeby nie przyszły zgorszenia, lecz biada temu, przez którego przychodzą! Łukasza 17:1)

W praktyce ten, kto daje powód do grzechu, wykonuje dzieło szatana, a to w oczach Boga jest czymś bardzo poważnym. Lepiej byłoby dla niego, gdyby zawieszono mu u szyi kamień młyński i wrzucono go do morza, niż żeby miał zgorszyć jednego… (Łukasza 17:2)

Musimy być czujni w każdej sytuacji konfliktowej i wprowadzać pokój. Jeśli my sami mamy pokój, musimy zrobić wszystko, co od nas zależy, aby i drugi człowiek miał pokój. (Jeśli to

możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju. Rzymian 12:18)

Ci, którzy należą do Królestwa z góry, dążą do pokoju i szukają go – pokoju, który rodzi się z zabiegania o to, co w górze. (Zamysł Ducha to życie i pokój. Rzymian 8:6; Błogosławieni czyniący pokój, ponieważ oni będą nazwani synami Bożymi. Mateusza 5:9)

Pan Jezus, jako przedstawiciel Królestwa Bożego, pierwszy w sposób absolutny przestrzegał tej nauki o nieopieraniu się i zachowywaniu pokoju, i nauczył nas żyć tak samo jak On. (Jeśli ktoś chce pójść za mną… niech idzie za mną. Łukasza 9:23; Kto mówi, że trwa w nim, powinien sam tak postępować, jak on postępował. 1 Jana 2:6)

Widzimy postawę Pana, gdy zażądano od Niego podatku na świątynię. Choć nie był zobowiązany go płacić, zrobił wszystko, co od Niego zależało, aby uniknąć konfliktu i zamieszania, żeby nie dać innym powodu do grzechu. (Jak ci się wydaje, Szymonie? Od kogo królowie ziemscy pobierają cło albo podatek? Od swoich synów czy od obcych? Piotr mu odpowiedział: Od obcych. I powiedział mu Jezus: A więc synowie są wolni. Ale żebyśmy ich nie zgorszyli, idź nad morze… Mateusza 17:24-27)

Gdy Go pojmano, by wydać na śmierć, nie stawiał oporu, nie podsycał konfliktu ani zamieszania, lecz pozwolił się prowadzić jak baranek na rzeź. (Uciśniony i gnębiony, ale nie otworzył swoich ust. Jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust. Izajasza 53:7)

Pan miał serce pełne pokoju, trwające w odpoczynku, które nie zachwiało się, gdy pojawił się ten konflikt. Brak postawy oporu pokazuje nam, jacy powinni być obywatele Królestwa Chrystusa. (Przyjacielu, po co przyszedłeś? Wtedy podeszli, rzucili się na Jezusa i schwytali go. Mateusza 26:50)

Na przeciwległym biegunie widzimy wzburzenie i gniew obecne w Jego uczniu, Piotrze. On stawił opór, czynnie wziął udział w powstałym konflikcie. Wzburzenie, które ujawniło się w Piotrze, jest właściwe naturze królestwa ciemności. (I byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni. Efezjan 2:3; Nie ma pokoju dla niegodziwych, mówi mój Bóg. Izajasza 57:21)

Jako obywatele Królestwa musimy ukrzyżować naturalny odruch sprzeciwu, aby pozwolić, by do naszej duszy przyszły pokój i odpoczynek. (Uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie odpoczynek dla waszych dusz. Mateusza 11:29)

Osobisty rachunek sumienia:

- Czy dążysz do pokoju ze wszystkimi ludźmi jak do skarbu wielkiej wartości?

- Gdy pojawia się konflikt, czy potrafisz powiedzieć jak Pan Jezus: „Przyjacielu, po co przyszedłeś?”

- Czy trwasz w pokoju jak Pan Jezus? Czy też wzburzasz się jak Piotr? (A pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. Filipian 4:7)

Źródło: *Pokój w Królestwie Bożym* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/pokoj-w-krolestwie-bozym